

# Liga lesní moudrosti kmen Trilobit



## Výroční zpráva za rok 2017

## Jak nám bylo v roce 2017

Bezva, jak jinak. Konečně se založila „kmenová rada“, v jejíž řadách jsou zástupci také Malé Lóže, tak abychom měli zpětnou vazbu a byli stále „IN“. Je to trochu úsměvné, ale jak nám naše děti a v nich členové Trilobitu odrůstají, už si nenechají do svých věcí tolik mluvit, rádi se ozvou se svým názorem, ale jsou také ochotni nezištně pomoci při podnicích našeho kmene.

V první polovině roku vše jelo ve starých kolejích. Skřítkové s Mílou a Patrikou, Malá Lóže se Zelím a Šawondou. První vlašťovky v pomoci při vedení kmene byli Tazi a Bivoj jako naše pravé ruky na táboře. Jejich pomoc se osvědčila, při zkouškách na naše nové divadelní představení „Jak se peklo zadlužilo a co z toho všechno bylo“, se našli i další, kdo mají chuť pomáhat.

Září začalo pro Trilobitáky benefičním festivalem Choltický deštník, kde jsme chtěli nejen divadlem, ale především vyzkoušením si naší činnosti, přilákat do našeho kmene nové zájemce o členství.

Podarilo se založit nový rod skřítků, který čítá 17 členů ve věku 5 - 7 let, na jehož činnosti se podílí Šawonda, Bivoj, Tazi, Nashka, Wahy, Johy a Maká.

Všichni ostatní členové se spojili do jednoho rodu Malé Lóže pod vedením Zelího, Patriky a Milana. Na schůzkách je jich sice někdy trochu moc, ale zatím si vždy poradili. Zelí navíc pořádá každý volný páteční podvečer vyrábění.

Když to tak nyní sečtu a podtrhnu, tak je nás koncem roku 50 dětí a 8 dospělých, no není to paráda, jak ten woodcraft v Cholticích a okolí kvete? To by se náš zakladatel divil. Jak i v 21. století jsou jeho myšlenky stále živé.....



Výprava na běžky – cíl POHLCOVAČE

# Leden

## Začátek roku je vždy ve znamení nové schůzky s rodiči našich členů.

Zdálo by se, že to snad už u některých není potřeba, ale s úspěchem se přesvědčujeme každý rok, že je schůzka důležitá. Dítka rostou, jsou samostatnější a někdy méně sdílnější, na předávání informací svým rodičům. Takto aspoň naším cílem a snahou je rodiče připravit, jak opět náročný rok je s námi další sezónu čeká a jak v některých případech je i pomoc rodičů na akcích nezbytná.

## BĚŽKUJEME (21.1.)

– I letos se nám podařilo vyrazit na hromadné běžky.

Opět se do akce zapojili ti nejdovzrážděnější, protože pro bábovky běžky tedy rozhodně nejsou. Sraz u klubovny, obsazení do aut proběhlo rychle a tak jsme vyrazili směr Slatiňany, kde již tradičně došlo k zapůjčení běžkařského vybavení. Pro skoro 30 lidí to nebyl problém. Někdo měl své vybavení a kdo neměl, ochotná paní z půjčovny napasovala každému dle jeho potřeb a rozměrů. Počasí nám přálo, protože celý den svítilo sluníčko a sněhové podmínky byly více než příznivé. Takže hurá na start. Od rybníka v Nasavrkách až k vysílači na Krásném. Počasí bylo nádherné, ještě dnes si na ten den pamatujeme, jak se nám výlet vyvedl. Zpáteční cesta se zastávkou v hospůdce ve Slatiňanech se zvrhla ve „žranici“. Nejprve pár talířů s hranolkami a potom už se to nosilo, jedlo, pilo, ruměnce na tvářích červenaly a ztracená kila se do našich těl pokoutně vracela.

## Schůzky v lednu:

– Bruslíme na Řeháku. Letos poprvé využíváme toho, že mrzne dost dlouho a my můžeme dvě schůzky vyrazit na místní rybník a bruslit.

- Malujeme JÁTYHO, HRA IMIGRANTI, MORSEOVKA, UZLOVAČKY, BINGO, POZNÁVAČKA PTÁČKŮ4
- malujeme CHEMICKOU LABORATOŘ, Tichá pošta

## TANCUJEME (13.-15.1.)

- Jednou z prvních akcí v lednu, jsou INDIÁNSKÉ TANCE V TUCHLOVICÍCH.

Vzhledem k nízkému počtu zájemců, vyrazilo za sněhové bouře pouze jedno auto s čtyřčlennou posádkou. Patrika, Keya, Išton a Janička P. Brzo ráno bylo potřeba vyrazit, jelikož počasí nebylo moc příznivé. Nakonec cesta nebyla zas tak nejhorší, až závěr cesty místy namrzlý. Nicméně do cíle jsme my čtyři holky z Choltic dorazily včas. Po nahlášení se a vybalení věcí na místech, kde budeme spíkat

(školní družina) nám začal program. Během prvního dne jsme se seznámily s technikou ženských tradičních indiánských tanců. Důležité při tancování je poslech hudby.

Tance: MODERNÍ ROLNIČKOVÝ, TANEC NA JEDNU DOBU (velmi rychlý), TANEC SNOŽMO

Nutno připomenout, že jsme byli pro tanec rozděleni na dvě skupiny, ženy a muži. Každá skupina pak té druhé na konci ukázala to, co se naučila. Musím říci, že mne velmi mužské tance zaujali. Je to takový tanec s oslavou lovu a je velmi akční a pestrý. Naopak ženské tance mi ze začátku přišli docela nudné a nicotné. Pravda, že jen do té doby dokud jste je netancovali hodinu. Pak jsem i já zjistila, že při těchto tancích musí mít žena opravdu dobrou fyzickou kondici. Nohy mne bolely dva dny. Náročný den jsme zakončili také přehlídkou toho, co se na indiánské tance nosí. Když nám byly ukázány šaty, které muži, ale hlavně ženy mají při těchto rituálních tancích, byli byste překvapeni, jak moc různorodé a krásné ozdobné prvky můžete mít na svém tanečním kostýmu. Občerstvení a pauzy mezi lekcemi tance všichni ocenili, přesto se večer nikomu nechtělo moc spát a tak se povídalo, zpívalo a povídalo. Měly jsme také štěstí, že součástí kurzu bylo i bubnování, které se praktikuje právě při indiánských tancích. Toto bubnování a zpívání je něco naprosto jiného než klasické písničky. Bylo vidět, že parta kluků, která se tomu věnuje, opravdu dává tomuto zpěvu maximum. Během krátké přednášky jsme se dověděly, jak je potřeba svůj hlas do takovýchto až ječivých výšek, opravdu vytrénovat.

- ❖ Prvním kruh - tvoří samotný velký buben – ten je středem.
- ❖ Druhý kruh – tvoří samotní zpěváci a to muži.
- ❖ Třetím kruhem – jsou ženy.
- ❖ Čtvrtým kruhem - jsou všichni ti co poslouchají.

Pokud byste se někdo chtěli podívat, jak se indiánské tance tancují a chtěli se podívat, jak na to, mrkněte na: [https://www.youtube.com/watch?v=nhE\\_PRKI-Uk](https://www.youtube.com/watch?v=nhE_PRKI-Uk) nebo [https://www.youtube.com/watch?v=KsjaF\\_vGvKw](https://www.youtube.com/watch?v=KsjaF_vGvKw) , <https://www.youtube.com/watch?v=6F636qZjdPQ>

**Vychází nám první číslo POLÁRNÍHO EXPRESU** – můžete si jej přečíst i na našich stránkách Trilobitu. Tento občasník vychází po celou dobu až do začátku naší lyžařské výpravy do Bedřichova.

Neděle 8. ledna - vydání číslo 1

**Polární Expres**



Trilobit. 2020

**Arktida** je název pro oblast okolo severního pólu. Název pochází z řeckého slova arktos, které znamená medvěd a vztahuje se k souhvězdí Malý medvěd a Velký medvědce a na hvězdu Polárku.  
(Vikar zdroj google)

**Obyvatele polárního kruhu**

Esquymáci či Inuité („Inuit“) je etnonym pro skupinu domorodých obyvatel mongolského původu severní části Severní Ameriky (Kanada, Grónsko, Aljaška) a severovýchodní Asie (Sibiř). Za Inuity se označují především Esquymáci z Kanady a Grónska. Esquymák (Esákim) pochází z algonkineckých jazyků severoamerických Indiánů.  
A) z kříského slova askamiōw, doslova „On to jí syrové“ nebo „Jedik syrového masa“,  
B) z mořanšského slova assime-w, tj. „Vynikl sněžnicou“.  
Některá inuitská slova přejala do evropských jazyků, např.



**POLÁRNÍK** = cestovatel nebo objevitel, který působil především v polárních oblastech Země (Arktida nebo Antarktida) a lam získává nové vědomosti o topografii, klimatu, fauně nebo fauně.

**Klimatické podmínky**

Arktická klima je ovlivňováno relativním oteplováním moře (mořské proudy) a relativně ochlazujícím vlivem pevniny, zejména v zimním období (pevninské ledovce a studené vnitrozemské klima). Na Severním pólu dosahuje v létě teplota 0 - 3 °C, v zimě se pohybuje okolo -30 až -60 °C. Extrémní teploty se vyskytují zejména v oblasti kontinentální Sibiře a Severní Ameriky, kde např. v okolí východoasijského Omjakuonu dosahují zimní minima -78°C a letní maxima přesahují +30 °C.



**Aklimatizace** po příjezdu na Arktidu trvá pro některé lidi. Zpočátku většinu lidí postihne akutní horská nemoc, která se projevuje zvracením, bolestmi hlavy a dušností. Častěji jsou příznaky kvádření z nosu a prokrvení kůže na ploškových nohou. Celoroční samozhřevnost jsou omrzliny, podchlazení a dehydratace. Komplikací je lma a s ní související deprese, špatné nábydy a konflikty.

**Glaciální otěplování** v posledních desetiletích se nejrychlejší projevuje právě v polárních oblastech a způsobuje snížení pevninských ledovců i mořského kramého ledu. Tato situace může v blízké budoucnosti významně ovlivnit nejenom stoupaní mořské hladiny, ale i celosvětové změny klimatu v důsledku změny působení a trsu mořských proudů.

**Polární záře** vzniká

enapření na slunci které se rozptýlí do vesmíru, odráží se od sněhu a odráží specifickou zelenou až červenou barvu.



Najdi 7 rozdílů



Keya si šije svoje první indiánské šaty

# Únor

**ŠIJEME ŠATY A KOŠILE** – Jeden z víkendů jsme strávili také tím, že nás Šawonda naučila šít indiánské šaty.

Velké waště ji i Hedvice, protože trpělivosti bylo opravdu potřeba a hodně. Dívky se musely seznámit s technikou a manipulací šicího stroje. Jakmile to zvládly, mohly se posléze přesunout na část, kdy bylo potřeba udělat střih a ten přenést na šaty. První verze potřebovala značné úpravy, ale ty ostatní již byly bez větších oprav a úprav.

Z kluků se pro šití košil nadchnul hlavně Bílý Mokusín a pak také Míla. Markéta Kovaříková Petrovi pomáhala, a nakonec z toho byli košile dvě i pro Oldu.

Některé mamky přišly s tím, že si vzaly mustr a šaty svým dívčinám ušily pak v klidu pohodlí domova. Na letním Trilobitím táboře, tak bylo na sněmu opravdu na co koukat, protože slavnostní oděv má již značná část členů našeho kmene.



## DIVADÉLKUJEME (25.2.) – Naše další návštěva za kulturou do Prahy. Tentokrát jedeme na představení DOBRODRUŽSTVÍ TOMA SAWYERA.

Představení je vhodné pro každého a každého věku. Za mě, jako dospělého, musím říci, že jsem se opravdu místy bavili. Bylo to vtipné a mělo to švih. Děti nadchlo „ubytování“ Huckleberryho Finna, který svůj domov nacpal do staré popelnice.

Před samotným divadelním vystoupením, jsme měli prostor navštívit RETRO VÝSTAVU. Zde jsme občas těm mladším museli dát komentář k tomu, co jaká věc znamená.



Každého zaujalo něco, někoho technika, někoho móda, někoho hry a hračky, se kterými si hráli naši rodiče.

Zdrželi jsme se zde tak akorát, abychom stihli divadlo a na závěr si také udělali pár pěkných fotek se známými osobnostmi, jako s Adinou Mandlovou a Oldřichem Novým. Zachované fotky máme i v naší kronice.



## SCHŮZKY V ÚNORU

- Vyrábíme náramky
- hádáme kamínky
- čteme příběhy
- opakujeme mapové značky
- šifrovačky s malou lóží
- poznávačky stromů a keřů na PC
- hrajeme si s papírem





Vrcholová „pohárová“ a poslední

# Březen

## OPĚT JEDEME NA JARNÍ PRÁZDNINY NA HORY LYŽOVAT (4.-11.3.)

– letošní hory jsou  
zas tak trochu jiné.  
JEDEME NA SEVERNÍ  
PÓL HLEDAT YETYHO.



Chata v Bedřichově nás přivítala opět s otevřenou náručí a to za pěkného slunečného počasí. Na sních si budeme muset asi nějaký den počkat a tak jsme čekali, ale s aktivním programem.

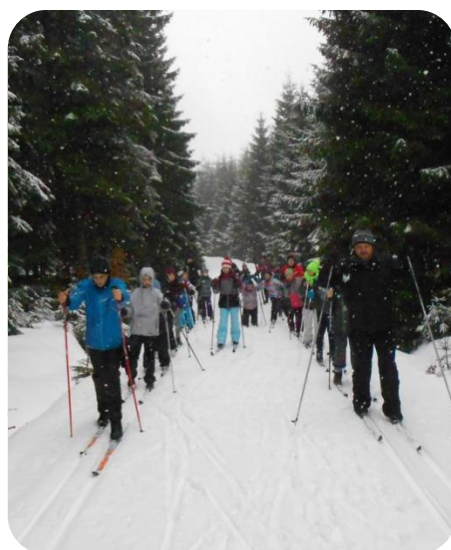
Liberecký Babylon nás pojmul zcela bezpečně. Děti byli nadšené, Babylon byl jedním z nejstarších aquaparků v naší republice, má co nabídnout všem věkovým kategoriím. Bludiště chodeb, kterými proplouváte, zas jen tak někde nenajdete. Je to místo, kde se musíte navzájem hledat. Nicméně jsme se všichni sešli na krásné laserové show. Poté nám již čas dal jasně najevo, že již máme nechat usušit naše těla ručníky, zabalit do oděvních svršků a vypadnout.



Nešli jsme však daleko. Další naší zastávkou byla návštěva IQ centra. Zde se vyřádili všichni. Obdivovali jsme největšího člověka, který kdy na planetě žil, vyzkoušeli jsme si jaké to je moderovat televizní noviny, zahráli si jako opravdická kapela na hudební nástroje, vyzkoušeli neskutečné množství různých chytrých hlavolamů a obdivovali i optické triky.

Nejmenší zaujala část s vodními hrátkami, mohli jste si ověřit, jaké jsou vaše znalosti ze znalosti jazyků a jejich geografické umístění na mapě světa, také jste si mohli změřit svou běžeckou rychlost a mnoho dalšího. Opět čas utíkal rychleji než bychom si přáli a už jsme museli jít směr autobus opět do chaty.

Sníh nás přeci jen navštívil a tak jsme mohli vyrazit na běžky. Na sjezdovky bylo pořád sněhu málo, ale s běžkami nebyl



Všichni, co vidíte jsou NAŠI

problém. Kdo neměl, zapůjčili jsme v půjčovně a vyrazili jsme. Skřítkové předvedli skvělý výkon. Zdárně se drželi trasy a s chutí a elánem dojeli až na místo které bylo naším cílem. Odměnou za skvělý výkon, nebo spíš podporu na cestu zpět, jim byla možnost objednat si nějakou tu mňamku v krásně zrekonstruované restauraci.

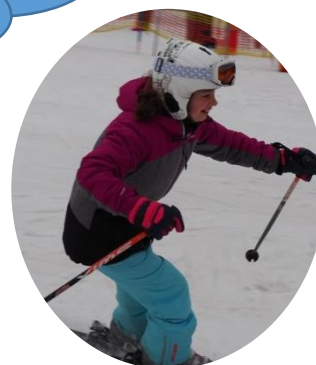
Z fotek v naší kronice je zřejmé, že se nikdo nedržel zpátky a opravdu jsme se rozšoupli. Například Ježek si dal svíčkovou se 6-ti a snědl vše. Někdo si dal teplou čokoládu se šlehačkou a zákusek. Šišky s mákem a kynuté knedlíky - nabídka restaurace byla zajímavá a jídlo dobré. Starší z nás si dali kávičku, děti pití a pití na cestu a jede se zpět. Pravda, ten den po návratu z běžek se už na chatě moc nejedlo. Proč asi. No měli jsme plná bříska.



**Sníh padal přes noc a zdálo se, že bude dostatek na lyžování. Podmínky se nakonec umoudřili a nám bylo dopřáno 3 dny lyžovat.**

Někdo ještě musel oprášit své lyžařské znalosti ve školičce Zeliho a Michala. Nakonec jsme však všichni lyžovali na stejném svahu.

Poznáváte je ?



Hry, které nás naváděly k místu, kde by se mohl nacházet Yety nás vedly stále kupředu. **Jeden den měli týmy dokonce připravit své divadelní vystoupení.**



Rekvizity a scénář si každý tým musel vytvořit.

Členové týmů makali celý den na výrobě rekvizit a kulis pro své loutkové divadelní představení.

To byla nádhera. Bavili se všichni.

Bylo těžké udělit nějaké body do týmů.





## Každý večer pak byl připravený program hudební (kytara, zpěv), ale i tvořivý – letos se dělalo z plsti.

Zvířátka a taštičky. Je to zvláštní, ale tyto hory se nestíhala naše tradiční Olympiáda. Nu snad se k ní zas vrátíme na dalších horách, které tu budou coby dup.



## SCHŮZKY V BŘEZNU

- vyhodnocení hor a předání odměn
- uzlovačky
- hra čísla na zádech
- poznávačka rybičky
- hra raci
- lakros na hřišti
- malování vlajek v klubovně
- fyzikální hra odměřování dílů





Praotec Čech – poslední zprava, bílý šat

Noc

s

Andersenem

31.3.

Akce pro  
veřejnost  
na podporu  
Woodcraftu



Prožili jsme další Noc s Andersenem. **V Cholticích v příběhu Starých pověstí českých.**

Scénář zahrnoval výstup praotce Čecha na horu Říp alias na kopec U křížku.



Vypravil se tam s celou 80-ti člennou družinou a dalšími postavami naší historie. Průvod uzavírali jezdci na koních.





➤ **Ostatní pověsti jsme již zhlédli v několika scénkách v trilodivadelních kulisách.**



Během přesně stanovených hracích bloků děti postupně odehráli šest soubojů u historických postav s přestávkami na

divadelní vystoupení, pokaždé v jiné pověsti. Vítězům patřily vyřezávané misky symbolicky z lipového dřeva.



Ukázku z celé noci najdete na:

<https://www.youtube.com/watch?v=3zLdEaY1DgQ&t=15s>.

Zvláštní poděkování patří Milanu Tomáškoví, který pro nás připravil se svým týmem ozvučení a neváhal ani vyslyšet naše prosby na mobilní převoz za praotcem Čechem. Poděkování patří i stálému dodavateli našich večerí Pepovi Rabovi. Moc jsme si pochutnali a načerpali síly do závěrečných bojů. Děkujeme také panu kastelánu Lukáši Rychteckému, který nám poskytl zázemí a celému davu Trilobitu, bez kterého si nikdo Noc s Andersenem už nedokáže představit.





# Stará Praha

8.4.

Stojíme uprostřed kruhového parčíku nedaleko náměstí Jiřího z Poděbrad. Obklopeni více než stovkou vyčerpaných soutěžících.

„A na prvním místě se umístila skupina pod vedením Šawondy a Zelího.“ Sláva, radost, euforie, pocit zadostiučinění. Tak to zas konečně vyšlo. Zase jsme tu naši Starou Matičku Stověžatou dobyli.



A

letos

to tedy stálo za to. Hlídali jsme mimina, která se rozhodla vylézt na Žižkovský vysílač, luštili zapeklité otázky a potkali se spoustou zajímavých osobností, které si bůhvíproč, vždycky něco zapoměli, něco

neuměli, s nějakou prkotinou potřebovali pomoc a vždycky měli to štěstí, že jsme my šli právě kolem.

A to bychom nebyli my, skupina čítající 5 neposlušných dospělých, 7 někdy poslušných dětí a jednoho velmi poslušného pejska. Vždycky jsme si vyhrnuli rukávy a tomu ubožákovi pomohli. Vždyť co na tom, jestli je to známý herec, spisovatel nebo vojevůdce. Každého jsme z bryndy vytáhli.

A tak jsme si to vítězství zasloužili. Ale proč si ho s náma propánajána zasloužili i ti Bobři?





# Uklidíme Česko 9.4.

Akce pro  
veřejnost  
na podporu  
Woodcraftu

V Cholticích je znovu čisto. Okolo 90 lidíček ochotně v neděli 9.4.2017 posbíralo 800 kg odpadu, který „ně- kdo“ odložil do přírody.

Poprvé jsme se vydali i do odlehlejších míst k Cyklosu a k vlakovému



nádraží. To jsou místa v Cholticích, kde je největší nepořádek. Tam nám ještě kousek práce zbylo pro další akci Trilobitu.

Díky ochotě pana Ladislava Boháče se veškerý

nasbíraný odpad uklidil ještě téhož nedělního odpoledne, za což mu patří velký dík.

Poděkování patří také panu starostovi za tradiční buřtovou párty na zahradě MŠ, kolektivu MŠ a ZŠ



za spoluorganizování celé akce a Vám všem, kteří jste neváhali a přišli nám pomoci.



Museli jsme se vyfotit s Trilobitem

# Zlatý list

## 3.5.

Akce pro  
veřejnost  
na podporu  
Woodcraftu

Další ročník Zlatého listu v ekocentru Pasíčka.

Výsledek 5. a 6. místo z 12 týmů. Na to, že jsme se učili úplně něco jiného (dle zkušeností z předchozího ročníku) je to nakonec BEZVA VÝSLEDEK. Velké WAŠTÉ celému týmu!!!

➤ **Sestava: Čintóka, Čantéwin, Naty R., Metyma, Četan, Olda, Maká, Johy, Kamzík, Keya a Linda.**

Do příštích let musíme zvážit naši účast, zdá se totiž, že tento druh soutěže je spíše pro třídní kolektivy, vzhledem k obšírnosti



okruhu témat. Mezi vedoucími není nikdo, kdo je učitelem a má takové všeobecné znalosti. Zkusíme najít jinou soutěž, kde se více uplatní kolektivy ze zájmových kroužků či oddílů.



# Tamalo

6.-8.5.

- **Pár postřehů o Tamalu (Táboření Malé Lóže)**

- **Na Tamalo je hezká cesta.** Rozkvetlou, všemi barvami provoněnou jarní krajinou, autem přes Trhovou Kamenici. Vždy si vzpomenu, že se blíží tábor.
- **Na Tamalu je fajn setkávání.** Jen tak si v klidu zatábořit s přáteli. Kouzlo slov tančících nad plápolajícím ohněm.



- **a Tamalu je dobré zasoutěžit si.** Kýblbal, ragby, lakros, letos i Lesní běh. Díky těm, kteří to pro nás připravili.



- **Na Tamalu jsou nádherná nová přátelství.** Každý si zde nějaké může najít. Dospělí, puberťák, skřítek i pes.

- **Na Tamalu je nejlepší jen to, že je.** Vysokánská lanovka, koupel v Čecháči, vypjaté souboje mezi kmeny. Střípky pár okamžiků, na které se nezapomíná.



Pepa je v navazování „nejen“ přátelství přeborník. Posuďte sami.



Nebylo takové teplo, jak to vypadá. Byl to spíš bláznivý nápad, po tom co se Kamzík ocitl jaksi nedopatřením v oblečení v rybníku.



Lanovka byla opravdu vysoko a každý musel svést boj sám se sebou, aby se odvážil.







# Úklid Koupaliště 13.5.

Akce pro  
veřejnost  
na podporu  
Woodcraftu

## U nás v Cholticích bylo jedno staré koupaliště.

Chátralo a chátralo a bylo mu smutno, že za ním nikdo nezajde. Cítilo se dočista opuštěné. Tu a tam si sice jednu chajdu vedle něj stojící někdo pronajal a pořádal zde oslavu, ale to tomu koupališti žádnou velkou radost nečinilo. Chtělo zase nabídnout svou čistou vodu plavcům, potápěčům, skokanům a cákalům. To by ho ohromně bavilo, stejně jako tenkrát před lety.



- Naštěstí se již vloni našlo několik nadšenců, v čele se Šawondou, kteří neváhali použít mnohdy i velmi tvrdé prvky fyzické práce a dno vyčistili od nánosů bahna. To již tenkrát si naše koupaliště od samé radosti začlo šplouchat vlnkou a bylo velmi rádo, že se v něm v létě lidé semtam vykoupají.

Letos tomu nebylo jinak. Šawonda se svojí tlupou fachmanů spustili na dno vypuštěné nádrže kolečka, lopaty, škrabky, motyky, košťata a jiné mozoly tvořící prostředky, ale ty zohýbaná záda starého koupaliště se zase leskla čistotou.

Pak už stačilo opět otevřít kohouty a průzračná voda zaplnila ten nám známý prostor.



A v létě? V létě jsme zase mohli sledovat na tváři toho letitého staříka úsměv. Úsměv nad tím, že si lidé k němu nacházejí cestu a on si s nimi může hrát.

Obyvatelé koupálka se  
na nás chvíli zlobili...



Poslední představení Mikulášových patálií

# Pardubická muzejní noc

19.5.

Akce pro  
veřejnost  
na podporu  
Woodcraftu

- **Naše divadelní představení o školních patáliích malého Mikuláše dostalo další rozměr**, když jsme dostali nabídku zahrát si jen tak na ulici.



Tedy ne jen tak, na nějaké ulici, ale na **legendárním pardubickém Přihrádku**.

Počasi nám přálo a my mohli rozestavět kulisy pod pěkně hřejícím květnovým sluncem. A stálo to za to. Skromné hlediště se celkem zaplnilo a snad jsme třeba i na malou chvíli pobavili diváky kolemjdoucí.

Mikulášovy patálie jsme zde vlastně hráli naposled.

Ale to se již rodilo představení nové, do kterého jsme i díky této zkušenosti dostali velkou chuť.

Celou akci jsme si  
všichni moc užili.





Keya, Metyma a Liška a další...

# Červen = 50 km



## Červen ve znamení Padesátky

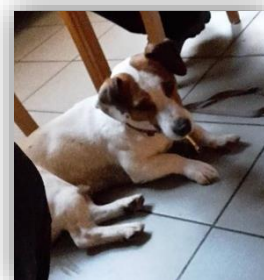
Letos na jaře jsme se rozhodli hromadně zaútočit na Orlí pero z dálkové chůže.

Nikdo s ním u nás ve kmeni neměl žádné zkušenosti, ale o to bylo větší odhodlání dosáhnout toho, že si toto pero na sněmu hrdě připícheme na šerpu.

Nutno říci, že se každý z nás toho úkolu zhostil po svém a pokud vím, až na jedinou malou výjimku jsme my všichni „chodci“ stáli před ROP a žádali o přiznání činu.

A kdo to všechno vymyslel?

Tito tři bardi. Vlevo je foto na začátku trasy, dole na konci a poslední patří Gerovi za 50 km psích.





Stavba kuchyně

# Táborová brigáda 17.6.

**Vždy pár týdnů před letním táborem pořádáme na našem tábořišti brigádu.** Každý rok se najde dostatek věcí, které jsou potřeba zařídit, postavit, opravit nebo vyrobit.

- **Letos jsme opravovali táborovou pec, stavěli kuchyň, kopali latrýny a všelijak poklízeli to, co našemu milovanému plácku bylo zapotřebí.**

Je krásné, že oproti minulým letem, kdy jsme byli odkázáni čistě na pomoc rodičů, dorůstá v našich řadách generace, která je schopna významným způsobem pomoci.



- **Vše co jsme si dali za úkol, bylo dokonáno a louka na Kubatce se zase mohla těšit, že spolu s ní strávíme dva týdny trilobitího tábora.**





Bilbo, Gandalf a TRPASLÍCI

# Tábor

1.-15.7.

Bylo tomu již dobrých 80 let, kdy se mezi lidmi poprvé začaly šířit pověsti o neskutečně dobrodružné cestě Bilba Pytlíka k hoře, v níž vládl drak Šmak.

Kdyby nebylo filmu, který nám Hobitovo dobrodružství před pár lety znovu připomněl, možná by již lidé zapomněli, jak to tenkrát bylo a na draka, který se nyní usadil v Železných horách, by se nikdo nezmohl.

V prosluněném kraji u břehu malebně se klikatící říčky se začátkem července sešlo na 30 hrdinů, kteří se rozhodli jít ve stopách slavného Bilba.

Doufali, že s jeho pomocí se zbaví krvelačné přišery usurpující tento kraj.

Pod vedením 6 pamětníků Hobitovy první cesty, trpaslíků

**Balina, Glojina, Thorina, Bombura, Dvalina a Kiliho** znovu prošlapávali stopy té skoro již zapomenuté výpravy.



Ti mrňouskové však již nebyli žádní mladíci a s lečím si sami neporadili. Každý z nich si proto z tábořících kamarádů sestavil svou družinu a naše dobrodružství mohlo začít.



Všichni společně a přece každá družina zvlášť se jali ukrajovat první metry strastiplné pouti. Snad na každém kroku čekala na poutníky nějaká nástraha či výzva.



Zprvu to vypadalo, že si s nimi osud přetěže zahrál a sáhl poněkud vedle. Vždyť ti nekňubové nezvládli ani takovou prkotinu jako je uvařit vajíčko.

## Trpaslíci byli dost překvapeni, že jejich průvodci neumí vařit, vždyť přeci Bilbo byl nějakým kuchařem.

Ale zřejmě za to mohla jen počáteční nervozita, protože po prvních ošukávačkách s hořícím kotlíkem si v další dnech nemohl na krmi nikdo stěžovat.

### A vítězný recept od Čivavy

Nakrájím kuřecí prsa na kostky, okořením podle svého výběru a osolím. Nakrájím rajčata na malé kousky, k tomu přidám trochu kečupu a rozmačkám. Nakrájím Nivu a připravím si ji na talířek. Vyndám si makarony (nebo špagety), osolím vodu a dám je vařit. Na pánev si dám trochu oleje a přisypu okořeněné kuřecí kostky. Když bude maso skoro hotové, přiliji rajčata a kečup. Postupně přidávám i nivu. Poté už jen naservírujeme s makarony.

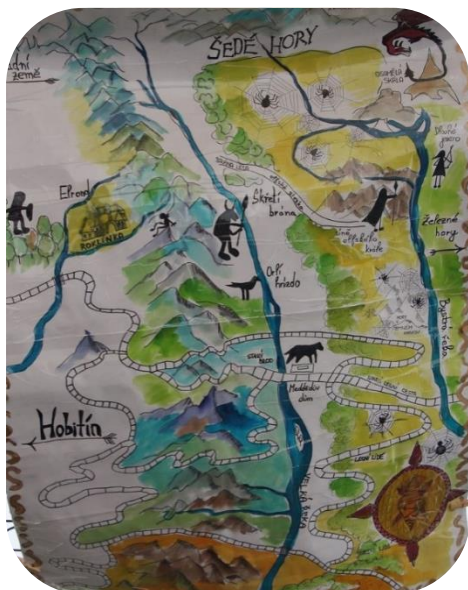
Bylo to vážně báječné..... je to rychlé, klidně zkuste a máte tábor znovu ve svých myšlenkách.....



Výtečná hostina pro TRPASLÍKY,  
No, ano až na ty vajíčka...

## Cíl byl daleko, nepřátel a nástrah mnoho.

Skřeti, pavouci, vlci, Glum a zástupy dalších se našim hrdinům stavěli do cesty a oni se s nimi museli vypořádat.



Někteří seděli ve tmě v lese a plakali strachy. Někteří tloukli hlavou do zdi či do kamaráda.

Někdo se zase snažil uchopit oheň do holých rukou, někdo hledal pomoc v pekle a mnozí se zase pokoušeli simulovat jakousi zákeřnou chorobu, aby si alespoň na pár hodin



odfrkli.



Nakonec vše dobře dopadlo a tak jako kdysi Bilbo i tito rekové dorazili do kýženého cíle.

Drak byl poražen, Arcikam zasvítil do noci a v jeho záři byste si vy pozornější mohli



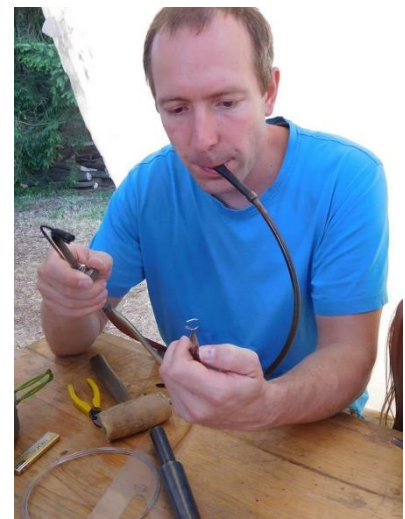
všimnout lesknoucích se slz.

U někoho to byly slzy štěstí, že vše ve zdraví přežili, ale většina plakala od smutku.

Byli smutní, že vše končí a že se do náruče čarukrásné přírody v údolí řeky Chrudimky podíváme zas až za rok.



Pár obrázků z barvení našich hobitích pláštů, výroby rybízové šťávy, stavby inity, návštěvy Stopařů a výroby prstenů.





Ahóóójjjjj.....

# Vodácké putování

Vodácké putování 25.-27.8.2017

Rok se s rokem sešel a znova se před námi objevila touha zažít vodácké dobrodružství.

Díky mnohým jiným povinnostem spousty z nás zapříčinilo fakt, že jsme byli oproti loňské sestavě v menším počtu. Nicméně na odhodlání poprat se s divokými

peřejemi to vliv nemělo a tak se Trilobitáci opět vydali na vodu. Zvolena byla trasa již jednou absolvovaná, a jak se říká, když něco funguje, nemělo by se do toho šahat, proč tedy nejet opět Orlicí tak jako 2 roky zpět. Posádky celkem 7 lodí se sešli v pátečním podvečeru v kempu v Kostelci nad Orlicí. Stany byly postaveny během okamžiku, byť to pro někoho byla premiéra. Poslední se sice stavěl již za světla lamp, ale na to už jsme tak nějak zvyklí.

V sobotu ráno nám spadnul kámen ze srdce, když nám opravdu půjčili lodě, jelikož jsme je letos potvrzovali pouhých 5 dní před vyplutím. A tak hurá na vodu. Lodě máme, pádla máme, vesty máme, sváču taky a tak kdo že to s kým vlastně jede v lodi?? Rozdělení proběhlo bez komplikací a dovolím si říct, že vlastně tak, jak každý předpokládal. nerozlučné dvojice taky a i ti, co nemají partnery, se shodli.

Manželé spolu, stále

Mnohým byla dána důvěra, být poprvé v lodi jako kapitán. Však jak nelehký to je úkol, zjistili posádky hned dvou lodí. Po návštěvě snad všech keříčků, křovisek a zákoutí, kterých je podél břehu na stovky a po tisíce piruetě, již nebylo sporu o tom, kdo že tu loď vlastně „NE“řídí. Avšak pouhým prohozením zadáku s háčky došlo v podobě plynulého a ladného pohybu kánoe po peřejích. Během několika okamžiků byli vidět i ty lodě, na které jsme jinak „půl dne“ museli čekat.



k zázraku bublajících

Byť teprve po druhé v řadě jsme měli v plánu poobědvat v blízkém motorestu, dovolím si tuto zastávku nazvat již „tradičním dostaveníčkem“ na řece Orlicí. Zkušenější již věděli, na co se mají těšit a noví se nenechali zahanbit neznalostí a i tak, bravurně doplňovali ostatní s názvy jídel, po kterých touží a která si musí dát. U některých, jak se dalo předpokládat, řízek či smažák s hranolky a „kepučem“ je vždy tou nejlepší volbou.



**První den plavby byl za námi.** Otočit lodě k sobě, popadnout sudy a hurá vláčkem z Týniště nad Orlicí zpět do kempu. Tam za zvuku kytary a zpěvu písní známých i neznámých bylo radosti i veselosti tak akorát. Víím, že kdo slyšel píseň „Radio Jerevan“ v podání Čermiho bude vzpomínat velice dlouho a rád.

Po dlouhé snídani, kdy vííme, že správný vodák nevyráží na vodu před 11 hod, jsme se zbalili a přesunuli zpět k lodím. Již vyzkoušené a musím potvrdit, že zkušené posádky všech 7 lodí se i s větším odhodláním vydali na druhý den plavby. Za výbuchu velikého smíchu, i krásného mlčení, jsme všemi smysly vstřebávali krásu, která jde vnímat pouze na vodě a pouze z pohledu plující a klidně se pohupující kánoe. Kdo to nikdy nezažil, přichází o mnohé. Obzvláště když vyjde počasí tak jako nám tentokrát. Krásná zákoutí opět podlehla našim zastávkám pro odpočinek i zábavu v podobě splutí zákrut pouze ve vestě. Obdivuji některé z těch, kdo jako kachny dokázali být neustále namočený. Jsme rádi, že ani Pepínovi se nepovedlo odplavat při jedné z těchto radovánek dále po proudu směr Labe a Hamburk. Jediný jez na této řece se povedlo sjet naprosto všem a žádná loď ani svalnatá těla všech posádek neutrpěla žádného vážného úrazu.



Pro mnoho z nás bude „vodáctví“ tím správným druhem zábavy s jistotou nových a nových zážitků. A nyní zbývá jen dodat, na které řece příští rok zazní naše AHÓÓÓJ.



A několik momentek  
na závěr ...



# Choltický deštník

9. září 2017



Divadelní představení  
„Jak se peklo zadlužilo a co z toho  
všechno bylo“

Akce pro  
veřejnost  
na podporu  
Woodcraftu



Již 5. Ročník benefičního festivalu nemohl chybět na seznamu akcí pro Trilobitáky. Jde o veřejnou akci, která sleduje tři hlavní vytyčené cíle:

- podporu a prezentaci regionálních i mimo regionálních umělců
- vytvoření kulturního a tvůrčího prostoru pro veřejnost
- prezentaci aktivit a finanční podporu Centra Paraple o.p.s (výtěžek z akce je připsán na konto Centra Paraple, o.p.s)

Náš kmen si pro tento den připravil dva nelehké úkoly. Celodenní program pro veřejnost a po loňském úspěchu našeho Trilodivadla sehrát nový divadelní kousek.



Ohledně programu jsme

vsadili na již

odzkoušené pečení placek na táborových kamnech, rukodělného vyrábění (drhání, poznávání bylinek, hub, ptáčků,..), tvorba mastiček či absolutního vrcholu v podobě lanové dráhy.





### Trilobití „řádění“ pod PLATANEM



Ohledně divadla jsme i pro letošní ročník našli dostatek odhodlání,



trpělivosti a chuti na zkoušet do úmoru novou divadelní hru „**Jak se peklo zadlužilo a co všechno z toho bylo**“.

Scénář jsme tentokrát měli brzy-jíž v červnu. Během tábora se rozhodlo herecké obsazení a proběhlo i několik čtecích zkoušek.

Začala se také skládat muzika k všem písním. Nicméně, když přiznám, že to hlavní se začalo odehrávat během celovíkendového „divadelního workshopu“ až 1. Září, málokdo uvěří, že se za 1 víkend + 1 pracovní týden dá nacvičit to, co se nakonec předvedlo při premiéře. Nevyhnuli jsme se každodennímu zkoušení, ladění kostýmů a dopsání posledního akordu jen tak tak před začátkem roztažení opony.

Dle ohlasů vše dopadlo velice dobře. Lanovka přežila spolu s těmi, kdo ji okusil, divadelní hru také zvládlo sledovat našlapané hlediště a my opět mohli sklidit odměnu v podobě přespání v Zámecké oboře v našem týpí jak jinak než za zvuku kytar.



I placky se pekly, odpočívalo se v hamakách, křesalo se a vozilo na lanovce.





Dle slov Zi „skoro rocková opera“ – že by?

# Točník

16. – 17. 9. 2017

Akce pro  
veřejnost  
na podporu  
Woodcraftu

## Letošní rok jsme přislíbili účast na Ligové akci „Indiáni z Točníku“.

V průběhu víkendu jsme se spolupodíleli na zajištění stanovišť s programem pro návštěvníky. Jelikož v nás stále byl ten hřejivý pocit úspěchu, jeli jsme na hrad Točník i s kulisy pro sehrání našeho Trilodivadla.



Byť počasí bylo všelijaké jenom ne slunečné, nálada byla jako vždy přátelská. Vidět po delší době kamarády z jiných kmenů je vždy prima. Tato akce má za cíl představit

aktivitu kmenů LLM. Jednotlivá stanoviště zastupují světla dle Svitku Březové kůry. **Naším stanovištěm bylo místo provoněné bylinkami. Lidé rádi přivoněli k tomu, co mnohdy mívají bez povšimnutí.** Mohli si nabídnout šálek dobrého čaje či získat mastičku na svoje neduhy.



Na druhém stanovišti se malí i velcí mohli seznámit s úskalím Lakrosu.



Prokličkovat speciální dráhu bylo hračkou spíše pro ty mladší. Starší jakoby zapomněli, že pohyb je přeci to příjemné a přirozené, co nás má provázet celým naším životem.



No a jak již bylo zmíněno, dostalo se nám pocty zahrát návštěvníkům, nově nacvičenou, divadelní hru „Jak

se peklo zadlužilo a co všechno z toho bylo“. Jelikož bylo obsazeno i poslední místečko, mohli jsme tak udělat radost nemalému počtu malých i velkých návštěvníků.

Do rytmu veselých písniček tleskalo celé obecnstvo.



Tradičním doprovodným programem Indiánů z Točnicku, je bubnování a tancování v tradičních šatech Severoamerických indiánů. I pro nás bylo krásné, [jak si mohla Maká zatancovat s „profesionály“](#).

Večer bylo za odměnu pohoštění v podobě guláše a grilovaného masa a pak i skutečný = živý koncert skupiny KAPIŠTO. Nedalo se, si se všemi ostatními nezatancovat a věřím, že všichni si rádi nechali tělem projet tóny punku až do morku kostí. V neděli proběhlo vše stejně jako v sobotu, byť jen do 15 hod. Pak už jen zbývalo naložit kulisy, batohy a čtyřmi auty se vydat opět směr domov.



Opět platí, že kdo byl, nelituje a kdo nebyl, musí příště prostě chtít.



Hlavně pohoda a co je víc???

# Kiwendotha a Tawiskara

28.9. – 1.10.



Kiwendotha a Tawiskara níže z pohledu Johy:

V sobotu jsem vyrazila na vlakové nádraží v Pardubicích, kde jsme se shromáždili s ostatními a mohli jsme vyrazit na nástupiště. Sedli jsme si ve vlaku a začali si povídat.

Po 40-ti minutách Šawonda zavelela: „ Vystupovat“ a my si to šlapali na autobusovou zastávku. Autobusem jsme dojeli jen kousek od tábořiště a zbytek jsme došli. Na Kiwendothu jsem se těšila strašně dlouho.

Mile nás přivítal kmen Tate Osmaka.

V pátek ráno jsme si dali snídani a jelikož jsem si zapomněla ešus, jedla jsem s Maká.

Proběhla krátká ukázka a přivítání do děje Kiwendothy.



Tati, miř pořádně, musíme vyhrát!

## Nakonec vyhrál tým Nashky z Trilobitu.

V sobotu se otevřely střílnice a začalo se střílet. Já jsem na rovině stříbě nastřílela 95 bodů.

Pak jsme šli vařit těstovinový salát, který na nás nakonec nezbyl.

V ústupovce jsem vypadla hned na první metě, pak jsem šla se Šawi, Čintókou a Maká na loveckou, kde jsem dohromady nastřílela 5 bodů.



Nashka slavila vítězství i narozeniny



Trilobit za Lovecké stezce

V neděli proběhlo vyhlášení a já můžu říct, že jsem se svým výsledkem spokojená. Pak jsme se se všemi rozloučili a vydali se na autobus.



## Dovětek od Šawi:

**Sice jsme vůbec v Kiwendothě a Tawiskaře nedopadli špatně, ale na konečné vítězství to přesto nestačilo. Díky všem, kteří bojovali za náš kmen až do roztrhání těla!!! Velké Waště Vám všem!!!!!!!!!!!!**



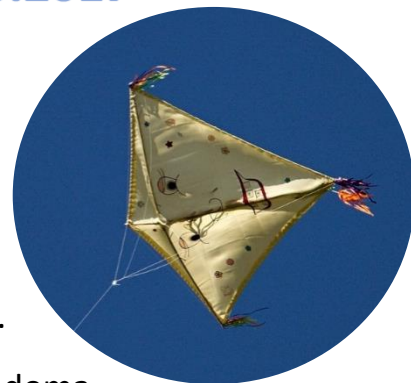
# Asijská drakiáda

Akce pro  
veřejnost  
na podporu  
Woodcraftu

14.10.2017

## Letos se Drakiáda vedla v duchu ASIE.

A jelikož letos opravdu i foukalo, bylo na nebi vidět několik desítek doma vyrobených ale i kupovaných draků.



Soutěžilo se pouze o NEJHEZČÍHO doma vyrobeného draka a o nejchutnější asijský pokrm, jehož povinnou ingrediencí byla RÝŽE.

➤ Dále šlo ochutnat  
Indické jídlo s rodilou  
Indkou Nishou.



Že by favorit soutěže?





➤ Milovníci tetování si odnesli krásnou vzpomínku v podobě přírodního tetování Hennou.

➤ Nejmladší si vyrobili lampióny



➤ a každý kdo přišel, obdržel malý dárek v podobě Čínského štěstíčka.

Kromě již tradičního střelení z luku, a občerstvení v podobě soutěžních pokrmů či zahřátí se kávou nebo čajem, bylo nádherné sledovat **představení břišních tanců.**

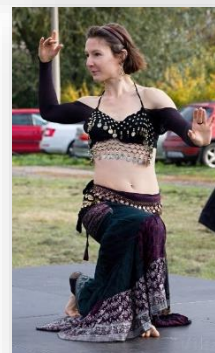
Opravdu, kdo to nezkusil, neví, kolik svalů v těle máme, a jak obtížná je koordinace pohybů na oko



jednoduchého tance.

Takové šimi-šimi je vskutku nezapomenutelné a pro chlapy za střízlivá neproveditelné.

**Čímpak nás překvapí drakiáda v příštím roce, to nikdo zatím neví, ale určitě se na ni všichni moc a moc těšíme.**





Podzimky ve znamení Japonska

# Podzimky Broumovsko

26.-29.10.



## ➤ Chata Pod Bobří skálou, Olivětín, Broumov

Tentokrát nás to zaválo do krásné a turisty ještě tolik nezahlnutého Broumovska. Cesta do těchto končin není nijak jednoduchá a po mnohém přestupování z důvodu výluk jsme dorazili do stanice Olivětín.

Odtud už jen pouhé 3km pěšky a byli jsme na místě. Nežli jsme však došli až k chatě, museli jsme pomoci dotlačit auto s vozíkem a všemi nezbytnostmi do mírného kopečku aby i ono dorazilo k na místo. Ruka k ruce a hups, auto vyjelo po kluzké a promočené lesní cestě jako by nic.

Útočištěm se nám stala skautská chata Pod Bobří skálou. Těžko říci jaký byl první dojem z chaty a z toho co bylo uvnitř, ale po chvíli šůrování, smýčení a námahy to bylo již lepší a šlo i v čem a kde uvařit.

**I podzimní aktivity byly zaměřeny v duchu ASIE a tak nikoho nepřekvapil host z Japonska – slavný šéfkuchař Sašimi, který nám podhalil tajemství přípravy sushi.** Dle jeho rad a vedení (a díky Bivojovu simultánnímu tlumočení) si každý zkusil vyrobit své originální sushi. Jednou z mnoha známých Japonských televizních pořadů je „Boj o Tekešihovo hrad“.



Výroba sushi nás okouzila, Čantéwin připravila sushi pro svou rodinu.

**V tomto duchu byli všichni účastníci vystaveni úskalí toho nejdůmyslnějšího a nejvíce nebezpečného lanového parku jaký byl kdy u nás postaven.**

## ➤ Nicméně všichni jím prošli téměř bez šrámu.

Další zkouškou bylo zapamatování si cesty skrze čtvercové bludiště. To prověřilo bystrost či odvahu z účastníků. Do cíle polovina z nich.



riskovat každého  
došla však sotva

Woodcrafter by nebyl woodcrafterem, kdybychom měli celý pobyt strávit zavření na chalupě. Tak i v nepřízní počasí jsme se vydali do skal. Jak Míla woodcraftersky tvrdí, není špatné počasí, pouze nevhodné oblečení a tak i přes mírný déšť jsme došli do centra Broumovských skal. Nezapomenutelným zážitkem bylo navštívení poutního místa Hvězda s kaplí Panny Marie Sněžné. Trochu podivínský vedoucí místní restaurace nám ukázal vlídný a lidský přístup, když nám dovolil s vlastními zásobami oblehnout útroby jeho restaurace. Loučil se s námi slovy „Buďme lidmi, dokud to jde“



### Vrcholem

podzimek bylo, putování v šlépějích Opata

Mikuláše. Celkem 6 skupin jeho následovníků vyrazilo s instrukcemi, které však bylo potřeba vyluštit, na pouť se čtyřmi zastaveními. Do cíle, který byl v Broumovských klášterních zahradách, se dostaly všechny skupiny, nicméně každým zastavením prošli pouze tři skupiny a z nich jedna trošinku sešla z cesty. O dobrodružství nebylo nouze a

opravdu

drsné počasí zocelilo nejednoho z nás.

Plno radosti a pohody však nahradilo nelehké nedělní putování zpět k domovu. Bohužel téměř na celém českém území zuřila vichřice, která ničila obydlí a kácela stromy.

To zapříčinilo několikahodinové zpoždění všech vlaků. Se silnou zbraní proti trudomyslnosti a to s kytarou jsme tomu však lehce a statečně čelili.

O některých rodičích se to s takovou lehkostí však říci nedalo, ale i tak nás pomohli dopravit zpět do našich postýlek a to tím, že 7 auty nás vyzvedli v Hradci Králové a odtud urychlili náš návrat.





Nashka nám byla záchranou při brodění Zlatotoku

# Listopad

- 5.11. Strašidla na choltickém zámku
- 11.11. Výprava k pramenům Zlatotoku

Zlá královna  
a chudák  
Sněhůrka



Letošní úkol pro Trilobit na velkolepé akci Strašidla na choltickém zámku byl ztvárnit pohádku Sněhůrka a sedm trpaslíků v podobě zlé královny, ať se děti trochu bojí.....

Sedm trpaslíků vyrazilo do práce:

<https://www.facebook.com/groups/476391042383257/search/?query=video>



Nejdřív do práce a pak  
na besedu.....

Výprava k pramenům Zlatotoku, na  
jaře budeme pokračovat....



# Prosinec



Trochu nám bylo líto, že čertovské kostýmy málo využíváme

- 5.12. Trilodivadlo jako dodavatel čertovsko-andělských služeb
- 9.12. Advent na Choltickém zámku za přispění Trilobitu
- 10.12. Divadelní představení „Jak se peklo zadlužilo a co z toho všechno bylo“ v Sokolovně v Heřmanově Městci
- 16.12. Besídka Trilobitu
- 1.-24.12. Adventní hra Světýlka

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

**Tradice Mikulášské nadílky od čertů, anděla a Mikuláše v ČR stále trvá.** Chtěli jsme si vyzkoušet jaké to je.

No, trochu přiznáváme, že koncem celé štace už jsme toho měli všichni dost. Ale jako zkušenost moc dobré. A také jsme posloužili s naší službou rodičům našich nových skřítků.

**Advent na Choltickém zámku** je akce, kterou pořádá Městys Choltice, neobejde se ale bez pomoci dalších lidí. Na to je Trilobit jako stvořený.

**Trilobitáci obsadili svým umem část tvořivých dílen,** včetně výroby krásného krmítka.



**Významně pomohli maminky a členové Kmenové rady při pečení Kutelek, které sloužily jako připomenutí staročeských vánočních tradic. Pomoc jsme také přislíbili v přípravě občerstvení pro účinkující celého odpoledne. Členové**



Trilodivadla vytvořili živý Betlém a také zahráli závěrečnou scénku „O tom,

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu



jak to tenkrát všechno bylo“.



**Divadelní představení v Sokolovně v Heřmanově Městci bylo krásným završením divadelního kusu „Jak se peklo zadlužilo a co z toho všechno bylo“.** Přišlo na nás neuvěřitelných téměř 200 diváků. Pravdou je, že

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

bez Dana Nevečeřela, který nám s propagací pomáhal, bychom toto číslo sotva dosáhli. Poprvé jsme okusili jaké to je, hrát před plným hledištěm. Hodně to hlasové fondy prověřilo. Příště musíme ještě hlasitěji. Písníčky a tanečky se moc líbily a udávaly tak našemu vystoupení lehce muzikálový tón.

**Besídka je vždy milým setkáním s dětmi i jejich rodiči, očekávání dárečků se zapeklitým zadáním – letos RŮŽOVÉ „T“, hrou v oboře s krmením zvěře.**



Po pěti letech jsme se rozhodli zahájit besídku vykopáním našeho přání. To jsme si tedy dali. Už nás všechno bolelo, když konečně se objevila v hlíně krabička s poselstvím.



Hra, kterou jsme dohrávali už za šera byla opravdu napínavá a do poslední chvíle nikdo nevěděl jak na tom je. Krásným příkladem pomoci skřítkům byla souhra mezi členy Malé Lóže a Skřítky. Každý si hru užil dle svých možností.

Motem celé hry nás provázely obrázky, které uložené v našich hlavách členové týmu slovně přenášeli dalším za oponou, kteří je přenášeli znovu do obrázkové podoby.

Nezapomněli jsme vyložit krmelec všemi možnými dobrotami a zavěsit krmítka ze semínek, která jsme se Skřítky na minulé schůzce vyrobili.



spoustou cukroví, ale i chutných bramboráků, při zvuku vánočních koled.

Svou prezentaci z prázdninové cesty do Norska si připravila Hedvika a Míla nás zavedl



do krásných zákoutí Malé Fatry na Slovensku. Nashka s Hedvikou nás provedli prezentací našeho celého roku až se nám nechtělo věřit, co vše jsme společně prožili.



Pokračovali jsme v klubovně (znovu v Penzionu za budovou úřadu) už za účasti rodičů. Příjemnou předvánoční pohodu jsme si navodili rozbalováním dárků, voňavým čajem či punčem,



Šifra obsahuje 24 knižních titulů.  
Dáte je všechny???





Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

**Adventní hra Světýlka měla nový náboj – KNIŽNÍ ŠIFRU.** Trochu jsme zamotali hlavu hlavně rodičům, kteří svým dětem pomáhali. Leckde šifra zaměstnala i kolegy na pracovištích maminek či tatínků. Luštění v Česku má svou tradici. Abyste o to nepřišli, šifru jsme shora připojili. Pravidla soutěže byla obdobná z minulých ročníků a hráčů bylo přibližně stejně. Končili jsme s panem starostou na Štědrý den s Betlémským světlem za zvuku vánočních koled a dárečků pro všechny hráče.



## Nakonec PF 2018

